Ἴδ. περί τῆς σχέσεως τῶν φυλακτηρίων πρός τόν μουσ: μανισμόν ἐν τά ζητήματα ἐν τῇ παρά Πέτρα "Τοῦ Γέροντος ἱερά βιβλία" σημειώματα.

Πῶς ἐγίνοντο καί φυλακτήρια (ἄλλα εἶχον τό σχ. τῆς σφραγῖδος ἴδ. σχ. 297 αρχ. τοῦ Πέτρα) διδάσκει ἡ ἐπαγγελία τοῦ χειρογράφου περί φυσικῶν διαφόρων [illegible] [illegible]
(ὅπερ ἀντεγράφη ἐκ τοῦ Πέτρα)

Τὸ φωτομηχανικὸν τοῦτο ἀντίτυπον
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] χάρτης [illegible] 0.37.48. [illegible] ὅλα [illegible]-
[illegible] εἰς ἓξ [illegible] σχῆμα.
Ἡ ἀρχικὴ σφραγὶς εἶναι [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] ἐπὶ τὴν [illegible] [illegible]-
[illegible] [illegible]. [illegible] ΣΦΡΑΓΙΣ ΤΗΣ Κ

κος ἐπειδὴ ἐχθρὸς κ. μίσου κ. φθόνου, κακία, γλωσσοφαγία, συκοφαν-
τία, κακὸν ἐπιτάγημα ἀπὸ τὸν δοῦλον τοῦ θεοῦ [δεῖνα]. ὁ Χρι-
στός σὲ διώκει. (φ. 283β) ἀπὸ νίκης ἔρχεται κ. εἰς νίκην ὑπάγει,
τοὺς ζ΄ οὐρανοὺς ἐνδεδυμένος, τοὺς ἀστέρας ἐζώστην (sic), τὸν ἥλιον
ἐκ δεξιῶν, τὸ(ν) φέγγος ἐξ ἀριστερῶν. τὸ μέγα ὄνομα τοῦ παν-
τοδυνάμου θεοῦ, ὅπως σκέπηται (κ. σκέπεται) τὸν δοῦλον τοῦ θεοῦ
[δεῖνα]. Παναγία Τριὰς τὸ ὁμοούσιον κράτος, τιμία ἀνάληψις
τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ βοήθα τὸν δοῦλόν σου, δεῖνα.

Διὰ τούτων τῶν ὀνομάτων κ. τῆς μεγάλης δυνάμεως ἱκετεύω
κ. παρακαλῶ, ἵνα ποιήσῃ τοὺς ἐχθροὺς αὐτῆς, ἵνα ἔχωσι στόμα
κ. οὐ λαλήσουσιν, ὀφθαλμοὺς κ. οὐ βλέψουσιν, ὦτα ἔχουσι (κ. ἔχωσι)
κ. οὐ μὴ ἀκούσωσιν. ἐπιβουλευόμενοι ἐπιβουλευθήσονται, κ. φευ-
ξάτω[σαν] ἀπὸ τὸν δοῦλον τοῦ θεοῦ κ. ἀναχωρησάτωσαν ἀπ' αὐ-
τόν (κ. ἀπαυτῶν), ἐπὶ ὀνόματος τοῦ πατρὸς κ. τοῦ υἱοῦ κ. ἁγίου πνεύ-
ματος, κ. διὰ τὸν θεϊκὸν λόγον κ. εὐαγγελικὸν τῆς ἀχράντου δε-
σποίνης ἡμῶν θεοτόκου κ. ἀειπαρθένου Μαρίας, κ. πάντων τῶν
ἁγίων, ἵνα φυλαχθήσεται ἀπὸ παντοίων κακῶν. ὁ δοῦλος τοῦ θεοῦ.
(φ. 284α) ἀπὸ εἴσοδον κ. ἔξοδον, ἢ ἐν θύρας ἢ ἐν θυρίδας (sic) ἢ ἐν
κήπῳ (κ. κήπου), ἢ ἐν φυλακῇ (κ. ἐν φάλαξ), ἢ ἐν λάκκῳ, ἢ ἀφα-
νισμός, ἢ παραφανισμός, ἢ συναπάντημα κακῆς γυναικός, ἢ κα-
κὸν παραλάγημα κακοῦ ἀνδρός, φυλάττω πᾶν κακὸν κ. ἐνα-
τίον ἀπὸ τὸν δοῦλον τοῦ θεοῦ [δεῖνα], ἐπὶ ὀνόματος τῆς ἁγίας
Τριάδος, φυλάττω πᾶν κακὸν κ. πᾶν ἀπορικὸν κ. ἀκάθαρτον
ἀπὸ τὸν δοῦλον τοῦ θεοῦ. ὁ Χριστὸς σὲ διώκει, ἀκάθαρτα πνεύ-
ματα κ. διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἁγίου πρωτομάρτυρος κ. ἀρχιδιακό-
νου Στεφάνου, τῆς ἁγίας μάρτυρος Βαρβάρας, τῆς ἁγίας μάρτυρος
Λουκίας, τῆς ἁγίας μάρτυρος Φωτεινῆς, ἣν (κ. ἣ) ὑπέπλησεν ὁ κύ-

φ. 293β, κεφ. ν ι ς΄ φυλακτήριον τοῦ δούλου τοῦ θεοῦ, δεῖνος.

Ἐν ὀνόματι τοῦ πα-

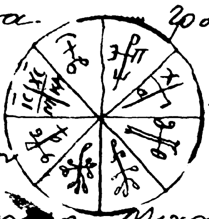

τρὸς κ(αὶ) τοῦ υἱοῦ κ(αὶ) τοῦ ἁγίου πνεύματος. ἔχε φύλακα σταυ-ρόν, κ(αὶ) τὸν τύπον τοῦ σταυροῦ, κ(αὶ) ἐν ὁδῷ εὐθείᾳ μὲ ὁδηγὸν κ(αὶ) παντοῖον (κ· ὁδηγῶν κ(αὶ) παντοίων) βοηθόν, ἄγγελοι, χρυσάγγελοι, Μιχαήλ, Γαβριήλ, Οὐριήλ, Ῥαφαὴλ κ(αὶ) Μανουήλ, μεθ' ἡμῶν ὁ θεός. Ὁρκίζω ὑμᾶς τὰ μύρια ἐν[ν]ακισχίλια ἐνενήκοντα ἐννέα ἥμισυ δαιμόνια ἀκάθαρτα, ἡμερινὰ κ(αὶ) νυκτερινά, πνεύματα ἀκάθαρτα, ἢ ἀπὸ ἡλιοῦ ἢ ἀπὸ σελήνης, ἢ ἀπὸ εἴτε ἔναι καθαρόν, εἴτε ἀπὸ βαλανείου (κ· βαλανίου), ἢ ἐν τόποις ἐπισήμοις, εἴτε κωφὸν ἢ ἄλαλον, ἢ ἀπάντημα, ἢ συναπάντημα, ἢ ἀκόλουθον ἢ βασκαίνοντα ⟨ἢ⟩ πρόκειται, ἢ κλαίοντα (κ· κλέοντα), ἢ γελῶντα, ἢ ἐν ὁδῷ ἢ χρονικόν, ἢ ἑξαμηναῖον, ἢ ζοφαῖον (κ· ζοφῖον) ἢ τριταῖον, ἢ τεταρταῖον, ἢ πέμπτον, ἢ ἀπὸ ποταμῶν, ἢ ἀπὸ ρύακος, ἢ ἀπὸ δένδρου, ἢ ἀπὸ [ἐ]ξανθήματος, ἢ ἀπὸ βριανοῦ (;), ἢ δράκαινα (κ· δράκαινα)(φ. 294α), ἢ τρίμορφον, ἢ δράκων συρίζων, ἢ ἀπὸ τοῦ ὕδατος, ἢ ἐνδυόμενος (κ· γινόμενος) λευκά, κ(αὶ) διὰ τὸν ἀέρα πλαζόμενος, ἢ ἀπὸ σωρῶν γηλόφων (κ· γελίφων), ἢ δρακοντοκέφαλος, ἢ δρακοντόουρος, ἢ κυνοκέφαλος (κ· ἱνακέφαλος), ἢ δρόμων (sic), ἢ θερμηνόν, ἢ γυαρίζον⟨τα⟩. Ὁρκίζω ὑμᾶς πάντα τὰ ἀκάθαρτα πνεύματα κατὰ τοῦ ἑνὸς κ(αὶ) μόνου θεοῦ, ὃν φρίτ[τ]ουν τὰ Σεραφίμ, οἵτινες παρεστήκασιν μυριάδες ἀγίων ἀγγέλων κ(αὶ) ἀρχαγγέλων, τὰ Χερουβὶμ κ(αὶ) τὰ Σεραφίμ, λειτουργοῦντες ἀκαταπαύστως ἐν μιᾷ φωνῇ κ(αὶ) λέγοντες, ἅγιος ἅγιος, ἅγιος κύριος Σαβαώθ. Ὁρκίζω ὑμᾶς εἰς τὰ Σεραφὶμ τὰ διὰ τῶν οὐρανῶν ἀνερχόμενα κ(αὶ) βλεπόμενα δι' ἀστραπῶν κ(αὶ) βροντῶν. [εἰς τὸν] ἀγρ-ούμενον ἄρχοντα κ(αὶ) συνιόντα (κ· ἀγριούμενον ἀρχόντων κ(αὶ) συνιόντε) σοὶ Ἰσραήλ, τὸν συνάξαντα τὰ ὕδατα εἰς συναγωγὴν μίαν, τὸν ἀποτεμήσαντα. Ὁρκίζω ὑμᾶς [εἰς] τὸν τα[πα]τάξαντα αἴγυπτον ἐν τῇ δεκαπλῇ γῇ αὐτοῦ ῥομφαίᾳ. φύγε πᾶν πνεῦμα ἀκάθαρτον ἀπὸ τὸν δοῦλον τοῦ θεοῦ [δεῖνα], τὸν ἔχοντα (κ· τοῦ ἔχοντος) τὸ φυλακτήριον

Πάντα τὰ μαγικὰ σημεῖα κ(αὶ) οἱ σταυροὶ ἔναι γεγραμμένα διὰ κινναβάρεως.

τοῦτο. ὁ θεός ὁ ποιήσας θαύματα ἐν οὐρανῷ κ(αὶ) ἐπὶ γῆς κ(αὶ) ἐγείρας (φ. 294β) Λάζαρον ἐκ νεκρῶν, ἔχε τὸν δοῦλον σου [δεῖνα] τὸν φοροῦντα τὸ φυλακτήριον τοῦτο, κ(αὶ) χάριν κ(αὶ) δόξαν δός αὐτῷ ἐν οὐρανῷ κ(αὶ) ἐπὶ γῆς ἀπὸ θεοῦ κ(αὶ) ἀνθρώπων (κ. ἀνθρώποις) κ(αὶ) μὴ δύνανται (κ. δυναμένοις) ἀντισταῖναι αὐτῷ, ἢ καταδικάσαι αὐτῷ, ἢ ἐν λόγῳ ἢ ἐν ἔργῳ, εἰς τοὺς αὐθέντας ἢ κριτάς, ἢ δικολόγους (κ. δικαλόγους)· γενοῦ αὐτῷ βοηθός, κ(αὶ) σκέπη, κ(αὶ) κατάφραξον τὰ στόματα ἀνθρώπων κ(αὶ) γυναικῶν· σὺ γὰρ εἶ θεὸς μόνος βοηθὸς πάντων τῶν ἐπιβούλων ἐπὶ σε. ἁγίων Μιχαήλ, Γαβριήλ, Οὐριήλ, Ῥαφαήλ, Σαδαήλ, Σεβεήλ, Χαμιαήλ, Ἀνεμουήλ, Σαραφαήλ, Ζηδιτιήλ, Ὀφελεήλ, Σεήλ, Σιήλ, Σηχαήλ, Μελχεδιήλ, Σαρασαήλ, ⟨ἢ⟩ Ἀναήλ, Ανανιήλ, Σαραναήλ, Ἡσραήλ, Ἀδωναήλ, Ἡσσουμεήλ, Τενθεήλ, Μιχαήλ, Γαβριήλ, Οὐριήλ, Ῥαφαήλ, Ἀβαραβή, Ἀδαρᾶ, Βραμίμ, Γαούμ, Μελεζαδαήλ, Γαήλ, Πλημεήλ, Πεήλ, Ἀφρεμεήλ, Ἀδαήλ, Γαοήμ, Ἀνοήλ.

Κύριε ὁ θεὸς κατὰ τὸ ὄνομα τῶν ἁγίων ἀγγέλων, δίωξαι (φ. 295 τοὺς ἐχθρούς, τὰ ἀκάθαρτα πνεύματα ἀπὸ τὸν δοῦλον τοῦ θεοῦ τὸν φοροῦντα τὸ φυλακτήριον τοῦτο, κ(αὶ) τὸν ἔχοντα αὐτὸ ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ, κ(αὶ) πάντα κακὸν ἄνθρωπον, εἴτε κακὴν γυναῖκα, εἴτε αὐθέντην ἢ κριτήν, ἢ δικολόγον, ἢ ἐπίσκοπον, ἢ ἀβινάριον (sic), ἢ κηρικὸν ἢ ἡγούμενον, ἢ οἰκονόμον, ἢ καραβοκύρι[ν], ἢ μικρόν, ἢ μέγαν. κατάφραξον τὰ στόματα αὐτῶν, κ(αὶ) ἀπόστρεψον ἀπὸ τὸν δοῦλον τοῦ θεοῦ [δεῖνα], τὸν φοροῦντα τὸ φυλακτήριον τοῦτο κ(αὶ) βαστάζοντα αὐτό, ἀπὸ νυκτερινοῦ, ἀπὸ κακῆς ὥρας, ἀπὸ κακοῦ δρομοῦ (sic), πολέμου, μαχαιρίου, σαγίτας, μπαλαιόστρας (κ. μπαλαιέστρας) κ(αὶ) ἀπὸ βερτονίου κ(αὶ) ἀπὸ χουμπάρδας κ(αὶ) ἀπὸ θαλασσοπνιγμοῦ, κ(αὶ) ἀπὸ παντὸς σιδηροῦ (κ. σιδήρου) πράγματος, κ(αὶ) ἀπὸ κακῆς ὥρας κ(αὶ) ὀρεθέας (sic), ἀπὸ ἀέρος κ(αὶ) ἀπὸ περιχύματος (κ. περιχήματος), κ(αὶ) ἀπὸ σαρκίου, ἀπὸ τοῦ φαντάσματα κ(αὶ) ἀπὸ πνεύματος μαγίας κ(αὶ) ἀκούσματος, ζήλου κ(αὶ) ἔριδος, πάν-

κεφαλῆς, ἢ δοντίου, ἢ [κ̊]μικράνου, κ(αὶ) κουφοῦ μετὰ σπάσματα (φ. 295β), κ(αὶ) ἀπὸ παντὸς κακοῦ ἀνθρώπου κ(αὶ) κακῆς γυναικός, κ(αὶ) ἀπὸ πάντα ἐχθρόν κ(αὶ) ἀντίδικον, κ(αὶ) ἀπὸ πᾶν (κ. πᾶσαν) αὐθεντικὸν ὄργανον, κ(αὶ) κακῶν ἀντιδίκων, ἢ πρεσβυτέρων, ἢ διακόνων, ἢ ἀναγνωστῶν, ἢ ἀπὸ ἀρχοντῶν, ἢ ἀδελφῶν, κ(αὶ) ἀπὸ πονηρούς ἀνθρώπους. ῥῦσαι, κύριε, τὸν δοῦλόν σου τὸν ἔχοντα τὸ φυλακτήριον τοῦτο, ἀπὸ παντὸς φθόνου κ(αὶ) ἀπὸ πονηρῶν ἀνθρώπων. ἀλλά, ὀξτομή, πρας ἀνατζεβεοῦ, φραγδάη, ἀζέμ, ἀζφαεδώ, καράω̃. οὐβιέ.

Ὁ θεός ἡμῶν καταφυγὴ κ(αὶ) δύναμις· ὁ θεός ὁ στήσας τὸν οὐρανόν, [ὁ] διαζώσας δίκην ε(ἰς) τὸν κόσμον· ὁ κοσμήσας ἐπὶ τὴν γῆν κ(αὶ) ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, δίωξον κ(αὶ) ἀπέλασον τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα πάντα κ(αὶ) πᾶσαν ἐξουσίαν κ(αὶ) κακὸν ἄνθρωπον, κ(αὶ) πᾶν κακὸν ἀπὸ τὸν δοῦλον τοῦ θεοῦ · [δεῖνα], κ(αὶ) ἀπὸ παντὸς τοῦ οἴκου αὐτοῦ, κ(αὶ) ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, κ(αὶ) ἐπὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, τὸν ἔχοντα τὸ φυλακτήριον τοῦτο, κ(αὶ) (φ. 296α) αὐτό.

Φ | Χ
ΙC | ΧC
ΝΙ | ΚΑ
Φ | Π

(= φῶς Χριστοῦ - Ἰησοῦ Χριστὸς - νικᾷ φαίνει πᾶσι).

Σὺ γάρ εἶ θε-ὸς μόνος, ὁ πατὴρ κ(αὶ) ὁ υἱὸς κ(αὶ) τὸ ἅγιον πνεῦμα ς̄, μ̄, ῡ, λ̄, ς̄, μ̄, μ̄, τ̄ φ̄, ἀμήν. Αδωναΐ, Σαβαώθ, Τετραγαριανέ, νεκλά, φήλ, λαή, σῶσόν με, Χριστὲ Σωτήρ, τῇ δυνάμει τοῦ σταυροῦ

νέος ἐδεσ ἐχθρός κ, ζήλου κ, φθόνου, κακία, γλωσσοφαγία, συκοφαν-
τία, κακόν ἐπισάλημα ἀπό τόν δοῦλον τοῦ θεοῦ [δεῖνα]. ὁ Χρι-
στός σὲ διώκει. (φ. 283β) ἀπό νίκης ἔρχεται κ, νίκην ὑπάγει,
τούς ζ' οὐρανούς ἐνδεδυμένος, τούς ἀστέρας ἐζώσεων (sic), τόν ἥλιον
ἐκ δεξιῶν, τό(ν) φέγγος ἐξ ἀριστερῶν. τό μέγα ὄνομα τοῦ παν-
τοδυνάμου θεοῦ, ὅπως σκέπηται (κ. σκέπεται) τόν δοῦλον τοῦ θεοῦ
[δεῖνα]. Παναγία Τριάς τό ὁμοούσιον κράτος. τιμία ἀνάληψις
τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ βοήθα τόν δοῦλόν σου, δεῖνα.

Διά τούτων τῶν ὀνομάτων κ, τῆς μεγάλης δυνάμεως ἱκετεύω κ, παρακαλῶ, ἵνα ποιήσῃ τούς ἐχθρούς αὐτῆς, ἵνα ἔχωσι στόμα κ, οὐ λαλήσουσιν, ὀφθαλμούς κ, οὐ βλέψουσιν. ὦτα ἔχουσι (κ. ἔχωσι) κ, οὐ μή ἀκούσωσιν. ἐπιβουλευόμενοι ἐπιβουλευθήσονται, κ, φυλάττω[σαν] ἀπό τόν δοῦλον τοῦ θεοῦ κ, ἀναχωρησάτωσαν ἀπ' αὐτόν (κ. ἀπ' αὐτοῦ), ἐπί ὀνόματος τοῦ πατρός κ, τοῦ υἱοῦ κ, ἁγίου πνεύματος, κ, διά τόν θεῖκόν λόγον κ, εὐαγγελικόν τῆς ἀχράντου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου κ, ἀειπαρθένου Μαρίας, κ, πάντων τῶν ἁγίων, ἵνα φυλαχθήσεται ἀπό παντοίων κακῶν, ὁ δοῦλος τοῦ θεοῦ. (φ. 284α) ἀπό εἴσοδον κ, ἔξοδον, ἤ ἐν θύρας ἤ ἐν θυρίδας (sic) ἤ ἐν κήπου (κ. κήπου), ἤ ἐν φυλακῇ (κ. ἐν φάλαξ), ἤ ἐν χάμω, ἤ ἀφανισμός, ἤ παραφανισμός, ἤ συναπάντημα κακῆς γυναικός, ἤ κακόν παραλάλημα κακοῦ ἀνδρός, φυλάττω πάν κακόν κ, ἐναντίον ἀπό τόν δοῦλον τοῦ θεοῦ [δεῖνα], ἐπί ὀνόματος τῆς ἁγίας Τριάδος, φυλάττω πάν κακόν κ, πάν ἀπρεπές κ, ἀκάθαρτον ἀπό τόν δοῦλον τοῦ θεοῦ. ὁ Χριστός σᾶς διώκει, ἀκάθαρτα πνεύματα κ, διά τοῦ ὀνόματος τοῦ ἁγίου πρωτομάρτυρος κ, ἀρχιδιακόνου Στεφάνου, τῆς ἁγίας μάρτυρος Βαρβάρας, τῆς ἁγίας μάρτυρος Λουκίας, τῆς ἁγίας μάρτυρος φωτεινῆς, ἥν (κ. ἧς) ὑπάντησεν ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός παρά τό φρέαρ τοῦ Ἰακώβ, τοῦ ἐν ἁγίοις πατρός ἡμῶν κ, μυροβλύτου Νικολάου, τοῦ ἐν ἁγίοις πατρός ἡμῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ θεολόγου, κ, Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, κ, πάντων τῶν ἁγίων, διαφύλαξε τόν οἶκόν σου κ, τό(ν) δοῦλόν σου, κ, τά ὑπάρχοντα αὐτοῦ, εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμ(ήν).

φ. 296α Κλαδμένοι (sic) ἱερατική

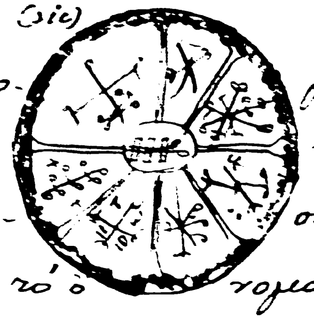

Ἐξορκισμὸς Σολομῶντος, ὃν ἔδωκεν αὐτῷ ὁ θεὸς ὑποτάξαι τὰ ἑπτὰ κόσια ἐνενήκοντα ἐννέα ἥμισυ δαιμόνια ἅπερ ἦχον. ὅτι ἂν ἀκούσωμεν τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ θεοῦ κ(αὶ) τὸ ὄνομα Σολομῶντος φευγόμεθα ἀπὸ τῶν ἐκεῖσε. κ(αὶ) διὰ τοῦτο μὴ ἀδικήσετε τὸν δοῦλον τοῦ θεοῦ [δεῖνα], τὸν βαστάζοντα τὸ φυλακτήριον τοῦτο, ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς κ(αὶ) τοῦ υἱοῦ κ(αὶ) τοῦ ἁγίου πνεύματος. ἐκ δεξιῶν μου Μιχαήλ, κ(αὶ) ἀριστερῶν μου Γαβριήλ, ἔμπροσθέν μου Ῥαφαήλ, ἐπὶ τὴν κεφαλήν μου ὁ μέγας ἄγγελος κυρίου Σαβαώθ. δίκασον (φ. 296β) κύριε, τοὺς ἀδικοῦντάς με, πολέμησον τοὺς πολεμοῦντάς με. ἐπιλαβοῦ ὅπλου κ(αὶ) θυρεοῦ (κ. θηρεοῦ) κ(αὶ) ἀνάστηθι εἰς τὴν βοήθειάν μου. ἔκχεον ῥομφαίαν κ(αὶ) σύγκλεισον ἐξ ἐναντίας τῶν καταδιωκόντων με. ἀναστήτω ὁ θεὸς κ(αὶ) διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, κ(αὶ) φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν. [νὰ] διασκορπισθοῦν κ(αὶ) νὰ ἀποστραφοῦν πάντες οἱ ἐχθροὶ ἀπὸ τὸν δοῦλον τοῦ θεοῦ τὸν βαστάζοντα τὸ φυλακτήριον τοῦτο διὰ πρεσβειῶν τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου κ(αὶ) ἀειπαρθένου Μαρίας. δυνάμει τοῦ τιμίου κ(αὶ) ζωοποιοῦ σταυροῦ. τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου κ(αὶ) βαπτιστοῦ Ἰωάννου. τῶν ἁγίων ἐνδόξων κ(αὶ) πανευφήμων ἀποστόλων, κ(αὶ) πάντων τῶν ἁγίων. σκέπασον κ(αὶ) βοήθησον τὸν δοῦλον τοῦ θεοῦ, ἅγιε προφῆτα Δανιὴλ ὁ δήσας (κ. δίσα) τὰ στόματα τῶν λεόντων ἐν τῷ λάκκῳ κ(αὶ) χαλινώσας τοὺς βασιλεῖς τῶν Ἑλ[λ]ήνων αὐτοὺς χαλινῷ. κ(αὶ) ἀπόστρεψον πάντα ἐχθρὸν κ(αὶ) ἀντίδικον, εἴτε μικρόν, εἴτε μέγαν, ἢ ἄνδρα‹ν› ἢ γυναῖκα‹ν›, ἢ κριτήν, ἢ ἄρχοντα (κ. ἄρχων) ἢ ἀρχόμενον, ἀπὸ τὸν δοῦλον τοῦ θεοῦ [δεῖνα] μακρὰν (φ. 297α) μάρμαρον ξ[ς], νὰ μηδὲν ἔχουσι κακὴν ἐνθύμησιν ἢ κακὸν λογισμὸν κατὰ τοῦ δ[π] δούλου τοῦ θεοῦ [δεῖνος]. ἅγιε προφῆτα Ἠλιοῦ, ὃς ἔδησας τοὺς οὐρανοὺς τοῦ μὴ βρέξαι ὑετὸν (κ. ὑετοί) χρόνους γ΄ κ(αὶ) μῆνας ἕξ, οὕτως δῆσον κ(αὶ) τὰ στόματα κ(αὶ) τὴν καρδίαν τῶν

ὀρκιζομένω, ὡς εἴρηται· πατήρ, υἱός καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα. Ματθαῖος, Μάρκος, Λουκᾶς, Ἰωάννης.

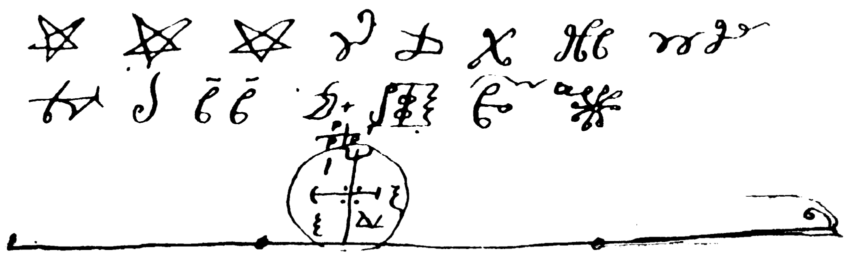

κε ϡ ς πε ϡ ζ λ ω η ϡ ϑ ς ξ ϡ ψ ζ ϑ ω

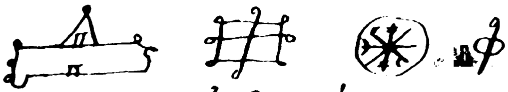 η ☾ : ἕτερον

ὁ βαστάζων ἀστραπήν καὶ βροντήν οὐ φοβεῖται: 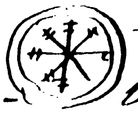 † ὁ δ' εἰσορῶν ταῦτα τὰ σημεῖα καθ' ἑκάστην ἡμέραν ῥύεται αὐτὸν ὁ κύριος ἀπὸ παντός κακοῦ θανάτου: 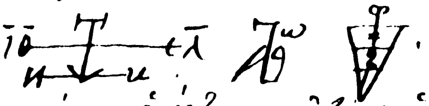 · ὁ βαστάζων καὶ θεωρῶν ἐκ κακίας καὶ σωτηρίας ῥύεται αὐτὸν ὁ κύριος.

φ. 297β. ὁ βαστάζων ταῦτα τὰ σημεῖα οὔτε φαρμακεῖ ὕδρου (;) οὔτε ἐχθρόν φοβεῖται. 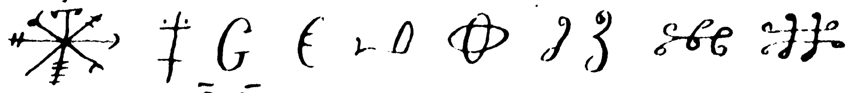

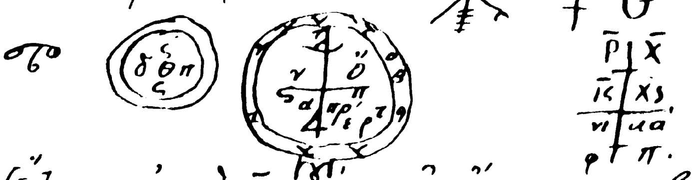

[Ὅ]ταν κινηθεὶς δέῃς εἰς ἄρχοντας, βάστα ἐν τῷ ἀριστερῷ σου βραχίονι

· πτρί δεῖ ω δ ξ ς ο σ φ θ β ν σ ν

Vassiliev σ. 343.

α.' Φυλακτήριον. Ὁ Χριστὸς ἐτάφη, ὁ Χριστὸς ἐσταυρώθη, ὁ Χριστὸς τὸν Ἅδην ἐπάτησεν, ὁ Χριστὸς τὸν διάβολον κατήργησεν, ἐτάφη, κ' ἀνέστη. Ἄγγελος Ραφαὴλ τὸν ἐπάτησε κ' ἐποίησε ἡμέρα ὅθεν αὐτοῦ εἶπεν: Κύριε, δός μου χάριν, δός μου ἐξουσίαν.

ἄγγελος ὁ ἐπὶ τὸν ἔχων

IC	XC
ΝΙ	ΚΑ

Ραφαὴλ ποταμόν τὴν ἐξουσίαν, βοήθησον.

Κ' εἶπεν ὁ Κύριος: ὕπαγε, ἄγγελε Ραφαήλ, νά ἔχῃς ἐξουσίαν τὴν ἡμέραν εἰς τὸν κόσμον, νά εἶσαι εἰς κρίσιν εἰς ποταμόν, νά εἶσαι εἰς ἀνάγκην ἀνθρώπου· κ' εἴ τις κάμη σταυρόν κ' γράψη τὸ ὄνομά σου κ' βαστάξη αὐτόν κ' δυνάση νά σε εἰς τὴν ἀνάγκην του τοῦ βοηθεῖν τοῦ δούλου τοῦ θεοῦ ὁ δεῖνα.

β.' Γράψον ταῦτα εἰς χάρτην ἀγέννητον μετὰ κινναβάρεως ἢ κρόκου ἀλείωτε μετὰ ροδοστάγματος ἢ δαφνόν ἄπλοτα ἀποσβέσας ὕδατι κ' ποίησον ἐξ ἐκείνου φυλάνι, κ' γράφε, κ' οὐ μή σε κακοτοπήση (γρ. κακοποιήση) οὐδὲν κακόν κ' πονηρῶν ἀνθρώπων πειρασμός, βάσταξε εἰς φυλακτήριον ἢ ἐν τῇ ζώνῃ σου.

Ὑπηρετῶ ἔτι ἀστρῶν ὅλον οὐ (sic) ἅγιον κ' ῥυσεφί, φαλανέλ, Ἀδωναΐ Σαβαώθ, τέκνων, φοβοῦ κ' δόξαν χαίρων. Ἔξω γεννημένου, κεφαλὴ ἄγγελε, τοὺς ἐμὲ πειράζοντας ἐπαναστῆναι εἰς μέρος ἐκείνους ποίησον πρόβατα, ἐμὲ δὲ ποιμένα, ἐκείνους ἀρνία ἐμὲ δὲ λύκον (ὁ κώδ. λοῦπον) κατ' αὐτῶν, ἐκείνους κουρούνας, ἐμὲ δὲ αἰετόν, ἐκείνους ὀνάγρους, ἐμὲ λέοντα ὠρυόμενον κατ' αὐτῶν, ἵνα ποιῇ ἐμπροσθέν μου ἄλαλοι κ' κωφοί κ' τυφλοί, κ' μὴ δύνωνται λαλεῖν ἢ ποιεῖν κατ' ἐμοῦ κακόν. Εἰς σὲ πιστεύω κ' ὁμολογῶ, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, σῶσόν με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με κ' τῶν ζητούντων πονηρά κατ' ἐμοῦ. σύντριψον τὴν ἰσχὺν αὐτῶν κ' τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἀφάνισον ὡς τοὺς Σοδομίτας. Προστάζω σου ἀρχάγγελε, Σαβαώθ εἰς τὴν κεφαλήν μου, Ἐμμανουὴλ εἰς τὴν δεξιάν μου, Μιχαὴλ κ' Γαβριὴλ ὀπίσω μου, Οὐριὴλ ἐξ ἀριστερῶν μου. Ραφαὴλ ἐκ πλαγίων μου.

δήσατε ϗ χαλινώσατε τοὺς ἐμὲ καταλαλοῦντας ϗ πολεμοῦντας ϗ
μισοῦντας ϗ ἀδικοῦντας, ἵνα εἰσὶν ἔμπροσθέν μου ἄλαλοι ϗ κωφοὶ
σ. 344 ϗ τυφλοί, ϗ παρειμένοι τῷ λόγῳ ϗ τῇ ἐνεργείᾳ, ϗ ἵνα ἔρχωνται
πρὸς τὸ ποδάριόν μου ϗ φεύγωνται πᾶν κακόν, ἢ (ὁ δεῖνα) ὅπου-
κεν ἔρχομαι, ἢ εἰς ὅ,τι κἂν ὑπάγω. τοὺς ἐξ οὐρανοῦ (φαίνεται ὅτι
ἐξέπεσαν ἐκ τοῦ κειμένου λέξεις) ἐνδέδυμαι τὸν τίμιον σταυρὸν πε-
ριεζωσμένος. ἅγιε Κυπριανέ, ἅγιε Γεώργιε, ἅγιε Δημήτριε, ἅγιε Θεό-
δωρε, ὡς ἐχαλινώσατε τοὺς τῶν Ἑλλήνων θεοὺς ϗ τοὺς εἰδωλικοὺς
ναοὺς ἠφανίσατε, οὕτως δήσατε, χαλινώσατε ϗ ἀφανίσατε τὰ στό-
ματα τῶν καταλαλούντων με ϗ τοὺς λαλοῦντας πονηρὰ κατ' ἐ-
μοῦ. ἀφανίσατε ὁ δεῖνα ϗ ὁ δεῖνα. εἰς σὲ ἤλπισα, Κύριε, σῶσόν με
ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με ϗ ἐλέησόν με διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον

γ´ ἄλλη:

ĪC	X̄C		φ	χ		τ	κ
ν	κ		φ	π		π	γ.

Ἡ ἐλπίς μου ὁ Θεός, καταφυγή μου ὁ Χριστός, σκέπη
τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. ἐγὼ ὁ ἁμαρτωλὸς ὁ δεῖνα ἀνέστην ϗ ἐξηγέρ-
θην πρωΐ, ἐλουσάμην ϗ ἐνιψάμην τὰς χεῖρας ϗ τὴν ἐμοῦ ὄψιν
ϗ εὕρηκα εἰς ὥραν ἀγαθὴν ϗ εὐλογημένην, τὸν τίμιον σταυ-
ρὸν ἐνεδυσάμην, τῆς Θεοτόκου τὸ ὠμοφόριον ἐσκεπασάμην,
ἔμπροσθέν μου φῶς θεϊκόν, ὄπισθέν μου δύναμις ὑψίστου, ἐκ
δεξιῶν μου ὁ πατήρ, ἐξ εὐωνύμων μου ὁ υἱός, ἔνθεν κἀκεῖθεν ἡ ἐμὴ
ἀντίληψις ϗ σκέπη τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρα-
νοῦ ϗ τῆς γῆς, τὸ στερέωμα περιερχόμενον ϗ περιέτρεχα,
ἵνα τὸν διάβολον καταπατήσω, ϗ πάντας τοὺς ἐχθρούς μου κα-
ταπατήσω, ϗ τὰ δόλια αὐτῶν στόματα δήσω ϗ φράξω. σύ, Κύριε
Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεός μου, ὥσπερ ἔδησας τὸν διάβολον ἐν τῷ ἀ-
βύσσῳ, ϗ τῶν Ἑλλήνων τὰ στόματα ϗ δόγματα, οὕτως δῆσον
πᾶσαν ἀρχὴν ϗ ἐξουσίαν τὴν κατ' ἐμοῦ φθεγγομένην ϗ λέγ-
ουσαν τὴν καταλαλιάν, τὸ ψεῦδος ϗ τὸ συναπάντημα ϗ τὸ
παραλάλημα ϗ μαγείαν ϗ συκοφαντίαν, γέλωτα, κλοπήν,
λοιδορίαν, τὴν κακὴν βλέψιν ϗ τὰ ἔργα, ϗ τὰ πονηρά

ϗ δόλια αὐτῶν ὀνόματα. Κύριε Μαυρέ, Ὑπεραγία Δέσποινα Θεο-
τόκε, γενοῦ μοι τοῦ δούλου σου ὁ δεῖνα σκέπη ϗ βοήθεια. οἱ τέσσα-
ρες τοῦ Χριστοῦ μου ἀρχάγγελοι, Μιχαήλ, Γαβριήλ, Οὐριήλ ϗ Ῥαφαήλ,
σκέπετε κύκλω μου, ϗ ὁ μεγαλομάρτυς Γεώργιος ἔμπροσθέν μου,
σ. 345 ϗ ὁ μυροβλήτης Δημήτριος ϗ ἡ ἁγία Ἀναστασία ἡ φαρμακολύ-
τρια, ϗ ἡ ἁγία Αἰκατερίνα, ϗ ἡ ἁγία Κυριακή, βοηθεῖτέ μοι. ἡ
ἁγία Μαρίνα ἡ τὸν δαίμονα πατάξασα ϗ θλομεύσασα [redacted], οὕτως
πάταξον τοὺς ἐχθρούς μου ϗ τοὺς μισοῦντάς με ϗ ἀδικοῦντας.
ἵνα σπαράσσω αὐτούς γενήσονται ἄφωνοι ὡς νεκροί, αἱ πονη-
ραί ϗ δόλιαι αὐτῶν γλῶσσαι ϗ τὰ πονηρὰ αὐτῶν στόματα παυ-
σάτωσαν ϗ μὴ λαλείτωσαν (ὁ κώδ. λαλήτωσαν) κατ' ἐμοῦ τοῦ
δούλου τοῦ Θεοῦ κακά ζ̄ ζ̄ ζ̄ γ̄ γ̄ ō ν̄ χ̄.

Λοίπον ϗ κασσιτήριον πλάκαν ϗ χάραξον ἐν αὐτῇ μὲ τοῦ σιδήρου πάντων τῶν ἐχθρῶν τὰ ὀνόματα, εἶτα ἔντυλιξον ϗ σφρά-γισον μετὰ σίκης ἄσπρου ἄνωθεν ϗ βάσταξον ἐν τῇ ζώνῃ σου ϗ οὐ μὴ ἀπιστήσῃς πάλιν ἔμπροσθέν σου.

Vassiliev σ. 332. α΄ Ἐξορκισμὸς Σολομῶντος ὃν ἔδωκεν αὐτῷ ὁ θεὸς ὑποτάξαι τὰ ἀκάθαρτα πνεύματα μύρια ἑπτακισχίλια ἑπτακόσια ἐνενήκοντα ἐννέα.

Ἡμεῖς οἱ δαιμόνια οἵτινα ὤμοσαν ὅτι ἂν ἀκούσωμεν τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Σολομῶντος φευξόμεθα καὶ οὐ μὴ ἀδικήσωμεν.

Ὁρκίζω ὑμᾶς, πάντα τὰ ἀκάθαρτα πνεύματα, ἢ βασκανία ἢ φαρμακεία ἢ φοβερισμὸς ἢ φρίκη ἢ πυρετὸς ἢ εἰδίβασμον ἢ συνάντημα πονηρὸν ἢ νυκτερινὸν ἢ κωφὸν ἢ τυφλὸν ἢ ἄλαλον. ἢ σεληνιακὸν ἢ μηδεὶς (sic!) θάνατοι ἢ ἀλλοιούμενον ἢ μορφούμενον ἢ ἄρσεν ἢ θῆλυ ἢ νοσηλίαν. ὁρκίζω ὑμᾶς, τὰ ἀκάθαρτα πνεύματα, κατὰ τοῦ ἁγίου καὶ παναγίου πνεύματος ὀνόματος, ᾧ παριστήκεισαν μυριάδες ἀγγέλων ἀγγέλων καὶ ἀρχαγγέλων σεραφίμ καὶ χερουβίμ ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος κύριος σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης αὐτοῦ (εἶτα τοῖς ἀγγέλοις

333. μὴ ἀδικήσητε τὸν οἶκον, ἐν ᾧ κεῖται ἡ προσευχὴ καὶ ἡ γραφὴ αὕτη. ὁρκίζω ὑμᾶς, δαιμόνια πονηρά, ῥῖγος, πυρετός, βασκοσύνη, κωφὸν καὶ ξηρὸν καὶ ἀκάθαρτον, καὶ πᾶν δαιμόνιον καὶ γοητεία, φύγετε ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ δούλου τοῦ θεοῦ ὁ δεῖνα. ὁρκίζω δαίμονα τὸν συναντοῦντα ἐν ταῖς ὁδοῖς καὶ παραχωρισμαρίζοντα τὸν ἄνθρωπον, τὸν διαστρέφοντα τὸ πρόσωπον τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὰ ὀπίσω. ὁρκίζω ὑμᾶς, πάντα τὰ πονηρὰ δαιμόνια, ἀναχωρήσατε ἀπὸ οἰκίας, ἀπὸ τῶν

ἀπὸ ζώων πειρασμῶν ϗ ἀπὸ πάσης συνουσίας τῆς ὑπὸ τὸν κόσμον τοῦτον. ὁρκίζω ὑμᾶς κατὰ τοῦ σταυρωθέντος ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου . . . ὁρκίζω ὑμᾶς μὴ ἀδικῆσαι τὸν αὐτὸν δοῦλον, μὴ ἐν ἡμέρᾳ ἢ ὥρᾳ, Μιχαήλ, Γαβριήλ, Οὐριήλ, Ραφαήλ, Ἀδωναήλ, μεθ' ὑμῶν ὁ θεός. (εἶτα ἐπικαλεῖται ἄγγελοι ἅγιοι

¹ Ἐκ τοῦ κώδ. Venetus 163 κλασ. II φ. 33. αἰῶνος XVI - XVII.

c) Decamerus in Gloss. med. et infim. Latinitatis [illegible] in [illegible]: Phylacteria appellant veteres amuleta ad arcendos vel pellendos morbos... Cui in [illegible]

Gloss. [illegible] sec. ad calcem collect. can.: "phylacteria id est [illegible] legis aut scriptura mane, quod legat homo super caballum aut super caput suum." Gloss. lat. ms. regium: "phylacteria carmina". Vett. glossae mss. ad canal. Laodic. cap. 36: "Pittacia decalogi collis suis suspendentes Judaei filacteria vocabant sed hic alligaturas quas hominibus suspendunt incantatores intellige". Marcellus Empiricus cap. 8: "Et [illegible] lino inserto pro phylacterio uteris, ante prius facto contra solem orientem, quod eo anno [illegible] non sis [illegible]"... Quae quidem phylacteria ut diabolicas adinventiones semper proscripsit ecclesia. Sanct. Augustinus serm. 215 de temp.: "Per fontes et arbores et diabolica phylacteria per characteres et aruspices et divinos [illegible] sibi mala miseri homines conantur ipsi". Serm. 163: "auguria non observent, phylacteria et characteres diabolicos nec sibi nec suis aliquando suspendant." Capitula s. Bonifacii Mogunt. cap. 33: "Si quis auguria ... phylacteria id est scripturas observaverit." Capitula Caroli M. lib. VI cap. 72: "Phylacteria vel falsas inscriptiones aut ligaturas". Phylacteria igitur eadem [illegible] sunt ligaturae. In hoc vocabulo a Ducangio item multa collecta sunt, quae hic afferre a re non alienum putavi: "Ligaturas multas quaerimus ad arcendos et depellendos morbos, quae aut ad collum suspendebantur, aut circa alias corporis partes alligabantur, quarum magnam vim refertam scripta sua Xenocratem Aphrodisiensem et Pamphilum quondam refert Galenus libro sexto simplicium pharmacorum. Cujusmodi etiam subinde prodere non dubitavit Plinius ut et medici aliquot ex veteribus, Marcellus Empiricus cap. 29, Trallianus libro 11, Serenus Sammonicus cap. 49, Alexander Iatrosophista Trallianus lib. 11 cap. 312 [illegible]

vid. lib. Simabil. cap. 156. Nicolaus Myrepsus de antidotis cap. 465. et alibi. Quas quidem incantationes, adjurationes et colli suspensiones non omnino improbat Constantinus Africanus, licet christianus et monachus, in epistola ad filium, nec ipse Galenus... Praescriptum vero ea amuleta, phylacteria et characteres ad depellendos morbos, ut magiae effectus et paganismi reliquias non semel proscripsit ecclesia Christiana. Isidor. lib. VIII cap. 9: Ad haec omnia pertinent ligaturae execrabilium remediorumque quae ars medicorum condemnat, sive in praecantationibus sive in characteribus, vel in quibuscunque rebus suspendendis atque ligandis in quibus omnibus ars daemonum est ex quadam pestifera societate hominum et angelorum malorum exorta. Unde cuncta vitanda sunt a christianis et omnino penitus execratione repudianda atque damnanda." S. Audoenus lib. II vitae Eligii cap. 15. " Nullus ad colla vel hominis vel cujuslibet animalis ligamina dependere praesumat etiamsi a clericis fiant, etsi dicatur, quod res sancta sit et lectiones divinas contineat, quia non est in eis remedium Christi, sed venenum diaboli." Gregorius Turon. lib. II de mirac. cap. 45: " Incantationes immurmurat, sortes jactat, ligaturas collo suspendit." et lib. IV de mirac. s. Martini cap. 36: " Quae adveniens ad aegrotum eumque visitans amotisque ligaminibus, quae stulti indiderant, oleum beati sepulcri ori ejus infundit." S. Bonifacius episc. Moguntinus in epistola ad Zachariam pp. apud Othlon. lib. II cap. 1: " Dicunt quoque se vidisse ibi mulieres pagano ritu phylacteria et ligaturas et in brachiis et cruribus ligatas habere" etc. . - - - - - . . . .

Itaque ab ecclesia phylacteria in Christianorum usu esse vetabantur etiamsi ibi nomina Dei sanctorumque scripta essent. ὁ Βλαστάρης ἐν τῷ συντάγματί του λέγει: φησὶ γὰρ ὁ θεῖος Χρυσόστ. ὅτι κἂν τῆς ἁγίας Τριάδος ὄνομα ἐμπεριέχηται τοῖς τοιούτοις, κἂν ἁγίων γίνωνται ἐπικλήσεις, κἂν τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ ἐντέτυπωται, φεύγειν δεῖ τὰ τοιαῦτα καὶ ἀποστρέφεσθαι."

Περὶ τοῦ μετὰ Ἰερίνης ... ἀρ. 1315 ἴδ. Acta patr. I, ἀρ. 77 σ. 150 κ. 153 σ. 343-344 περὶ μοναχοῦ τινος.